

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ὁ γάλλος συγγραφεὺς Ὁσκάρ Μετενιέ, τῆ συνεργασίᾳ τοῦ I. Παυλοῦσκη μετέφρασεν ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ καὶ ἐξέδωκεν εἰς ἓνα τόμον τρία δράματα ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς συγχρόνου ῥωσικῆς φιλολογίας: Τὴν *Δύναμιν τοῦ Σκότους* τοῦ Τολστόι, τὴν *Καταιγίδα* τοῦ Ὁστρούσκη καὶ τὴν *Βασίλισσαν Μελεντιέβαν* τοῦ ἴδιου. Ἡ τριλογία αὕτη, κατὰ τοὺς μεταφραστάς, εἶνε τὸ κάτοπτρον ὁλοκλήρου τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ· διότι εἰς μὲν τὴν *Δύναμιν τοῦ Σκότους* ζωγραφίζονται οἱ χωρικοί, εἰς δὲ τὴν *Καταιγίδα* οἱ ἄσπιοι καὶ εἰς τὴν *Βασίλισσαν Μελεντιέβαν*, ἱστορικὸν δράμα, ἡ αὐλή καὶ ἡ παλαιὰ ἀριστοκρατία.

— Ἐξέδωθη ὁ δεῦτερος τόμος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τοῦ 4ου αἰῶνος μέχρι σήμερον, τῆς ἐκδομένης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν Λαμπίς καὶ Ραμπάν. Ὁ τόμος οὗτος περιέχει τὰ κατὰ τὴν φεουδαλικὴν Εὐρώπην καὶ τοὺς Σταυροφορούς, σύγκριται δὲ — κατὰ τὸ σύστημα τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου — ἀπὸ κεφάλαια ἀνεξάρτητα, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει κἀποθὲν καὶ ἄλλου εἰδικοῦ ἱστορικοῦ τὴν ὑπογραφήν. Ἡ Γενικὴ αὕτη Ἱστορία εἶνε οὕτω τὸ πόρισμα καὶ τὸ ἀπαύγαγμα τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν ἔρευνῶν.

Ἐπιστημονικά

Ἀπέθανε τὴν 3 Φεβρουαρίου (ἔ. ν.) ἐν Παρισίῳ εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐπιστημόνων τῆς συγχρόνου Γαλλίας, ὁ γηραιὸς Ἐδμόνδος Φρεμύ, διεθυντὴς τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου τῶν Παρισίων. Ὁ Φρεμύ ἐγεννήθη ἐν Βεροσγαλλίᾳ τῷ 1814. Ὦς διακεκριμένου ἐπιστήμονος, καθηγητοῦ τῆς γημείας κατὰ τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τοῦ Σαιν-Σύρ, ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, εἰς τὰς ὁποίας ἐνωρὶς διεκρίθη καὶ ταχέως κατέλαβε θέσιν πολὺ ἀνωτέραν τῆς τοῦ πατρὸς του. Τῷ 1857 ὁ Φρεμύ ἐγένετο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν διαδεχθεὶς τὸν βαρῶνον Θενάρ, τῷ δὲ 1879 διεδέχθη τὸν Σεβρέλ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου. Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τοῦ Φρεμύ φημιζονται αἱ ἐπὶ τῶν πολυτίμων μετάλλων ἀργύρου, χρυσοῦ, πλατίνης ἐργασίαι του καὶ ἡ ὀγκώδης ἐξέτασις Χημείας, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πελοῦξ. Ὁ Φρεμύ ἴδρυσε τὴν ἐκδομένην ἡδὴ Μεγάλην Ἐγκυκλοπαιδείαν τῆς Χημείας, δὲν ἔπαυσε δὲ μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν διδάσκων, ἐργαζόμενος καὶ δημοσιεύων τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὰ διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά. Ὁ Φρεμύ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Φυσιογραφικοῦ Μουσείου ἄνευ στρατιωτικῆς παρωτάξεως, κατὰ τὴν μετριόφρονα ἐπιθυμίαν του, καὶ ἄνευ λόγων ἐπιηρηδίων.

— Ὁλόκληρον ἐργαστάσιον τῆς λιθίνης ἐποχῆς ἀπεκαλύφθη κατ' αὐτὰς κατὰ τὸ Διγκῶν (Saône-et-Loire) τῆς Γαλλίας. Σφοδρὸν ἐκ τετρακοσίων περίπου κοπίδων ἐκ πυρίτου λίθου κοκκίνου, κίτρινου καὶ μαύρου εὐρέθησαν ὅμοι εἰς μικρὸν τι μέρος ἀνακαφέν. Μία ἐκ τῶν κοπίδων τούτων — 33 ἐκατοστομέτρον μήκους, 16 πλάτους καὶ 3 πάχους, κοίλη καὶ κυρτὴ εἰς τὰ δύο ἄκρα — εἶνε ἡ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος. Ὅπλον τοσοῦτον, ἐκιάζεται ὅτι θάνηκεν εἰς κανένα φύλαγγον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

— Τὸ ἐν Παρισίῳ Ἐθνογραφικὸν Μουσεῖον τοῦ Τροκαδέρου ἐπλουτίσθη κατ' αὐτὰς διὰ περιεργοτάτων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἔστειλεν ἐκ Αὐραμείας ὁ

στρατηγὸς Δόδδς. Εἶνε δὲ ταῦτα α') τέσσαρα γλυπτὰ ξύλινα θυρόφυλλα ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει Κάνα παλατίου τοῦ Βεργανζίν· β') ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως τούτου καὶ τῶν προγόνων του καὶ γ') τρία ἀγάλματα ξύλινα τῶν βασιλέων Γκέζου, Γκλέ - Γκλέ καὶ Βεργανζίν. Ἐκ τούτων μόνον ὁ Γκέζος παρίσταται ὑπὸ μορφῆν ἀνθρωπίνην· ἐκ τῶν ἄλλων ὁ μὲν Γκλέ - Γκλέ φέρει κεφαλὴν λέοντος, ὁ δὲ Βεργανζίν κήτους.

— Ὁ ἐκ Μονάχου καθηγητῆς Ραδλκὸς - φερ ἐθεβαίωσεν ἐσγάτως τὴν ὑπάρχον κυττάρων περιεχόντων καιουσοῦκ εἰς φυτὰ ἀνήκοντα εἰς οἰκογενείας, παρά ταῖς ὁποίαις δὲν παρετηρήθη ἔτι ὑπὸ τῶν φυσιοδιδάκων τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο.

— Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ὁ Βερότν ἐπαρουσίασε τὸν πρῶτον τόμον τῆς περὶ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν μελέτης τοῦ καθηγητοῦ Οὐγου Ζύλτεν. Ἀπὸ τοῦ Κεπλέρου οἱ ἀστρονόμοι παρεδέχθησαν τὴν ἔλλειψιν ὡς τὸν κανονικὸν τύπον τῆς τροχιάς τῶν πλανητῶν, καὶ ἐπὶ τῆς ἔλλειψεως ταύτης προσεπάθησαν νάναγαγουν τὴν πραγματικὴν αὐτῶν θέσιν ἐπὶ τοῦ διαστήματος. Τοῦτο εἰς τὸν Ζύλτεν δὲν φαίνεται ὀρθόν. Διὰ τῆς μελέτης του παρέρχει νέον σύστημα κινήσεως, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν Βερότν, εἶνε προωρισμένον νὰ ἐπιφέρει ἀληθῆ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Ἀστρονομίαν.

— Ὁ γερμανὸς Λιλιεντάλ ἐξέδωκεν ἐσγάτως ὑπόμνημα περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ἐφευρέσεως μηχανῆς ἵπταμένης. Ἡ μηχανὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦσι κυρίως δύο μεγάλα πτέρυγες ὡς νυκτερίδας, εἶνε μᾶλλον ἐν τελειοποιημένον ἀλεξίπτωτον παρὰ ἀεροπόρον. Δι' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἰμπορεῖ νάνελθῃ, ἀλλὰ νὰ κανονίσῃ τὴν πτώσιν του ἀφ' ὑψηλοῦ, ὅπως καὶ διὰ τοῦ ἀλεξίπτωτου, ἀλλὰ πολὺ ὑκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

Μουσικά

Ὁ Ἀντώνιος Ρουβινστάϊν ἀπεπεράτωσε νέον μελόδραμα φέρων τὸν τίτλον «Χριστὸς» τὸ ὁποῖον θὰ παρασταθῆ προσεχῶς ἐν Γερμανίᾳ.

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ Βερόκος Βάιλ ἐπρομηματεύθη τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνακαλυφθέντων ὕμνων πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα μελοποιήματα μελετήσας ὁ Θεόδωρος Ρεϊνάκ, ἀνέλαβε νὰ μεταγράψῃ διὰ τῶν σήμερον ἐν χρῆσει μουσικῶν σημείων, εἶπε δὲ ὅτι τὸ μὲν μέλος αὐτῶν εἶνε ζωηρὸν Φρύγιον, τὰ δὲ σημεῖα Δωρικὰ.

Θεατρικά

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀναγεννήσεως ἐπαίχθη μετὰ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας ἡ Ἰζέιλ, τὸ νέον λυρικὸν τετραπρακτον δράμα τῶν Σιλβέστο καὶ Μοσάν, με μουσικὴν τοῦ Γαβριήλ Πιερνέ. Εἶνε ἰνδικῆς ὑποθέσεως, ἐμφανίζεται δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ὁ Βούδδας. Ὡς Ἰζέιλ ἡ Σάρα Βερνάρ ἀπέσπασε πάλιν τὰ ἐνθουσιώδη ἐγκώμια τοῦ γαλλικοῦ τύπου. Ἐνωπίον τῆς, ὡς λέγει εἰς κριτικὸς, οἱ ἄλλοι ἀξιόλογοι ἄλλως ἢ θεοποιοὶ ὁμοιάζον με ράμφη φωταερίου, ἀναπτόμενα μεσουρανοῦντος τοῦ ἡλίου.

— Ἐν Λονδίνω θὰ δοθῆ προσεχῶς μία παράστασις τῆς κωμωδίας τοῦ Σαίξπηρ «Ὅπως ἀγαπᾷτε καθ' ἡν ὅλα τὰ πρόσωπα θὰ ὑποδυθῶσι γυναῖκες. Ὁ λόγος τοῦ νεωτερισμοῦ αὐτοῦ εἶνε ὅτι οἱ ἄνδρες ἐκρίθησαν ἐκεῖ ὡς φύσει ἀνίκαιοι νὰποδώσουν τὴν χάριν καὶ τὴν λεπτότητα τῶν σαίξπηρειῶν κωμωδιῶν. Ταῦτα κατὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα.

— Ἡ Δοσικίσσα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ βραβευμένον δράμα τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ, μεταφρασθὲν γερμανιστὶ ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ φιλέλληγος Ἐλισσεν καὶ διδαχθὲν ἐσγάτως ἐν Λυβέκκῃ, ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς. Ἐξάνκις ἐκλήθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ ποιητῆς.